

"het viel mee"

Trees was een zwerfkat. Ze had het lang niet altijd makkelijk gehad. Haar velletje dat nu zo glansde was bijna kaal geweest. Dikwijls was ze weggejaagd en had amper te eten gehad.

Eenzaam was ze, hongerig en koud.

Toen was daar die grote kater en opeens bleek Trees dikker te worden, hoewel ze toch niet genoeg te eten kreeg. Vol verbazing keek ze naar haar voller wordende buik tot ze op een moment heel erge drang voelde om een veilig plekje te zoeken. Ze wierp haar nestje onder een afdakje waar wat planken opgestapeld waren. Trees was even wat van slag van al die drukte om zich heen. Acht kleine bolletjes die allemaal haar zorg nodig hadden. Waar moest ze al die zorgzaamheid vandaan halen? Ze deed haar uiterste best, maar ze bleef een nerveuze moeder. Uiteindelijk werden moeder Trees en haar kittens gevonden en naar een kattenopvang gebracht. Toen de kittens acht weken oud waren, waren ze klaar voor adoptie. Gelukkig was er een gezin dat Trees samen met één van haar dochters adopteerde. Trees kwam lichamelijk goed bij, maar je kon nog altijd haar verleden aan haar gedrag aflezen. Ze was schrikachtig en bleef liever een beetje op afstand van de mensen. Haar dochter groeide op tot een echte kroel. Het was niet de bedoeling, maar Gijsberta, zoals ze werd genoemd, bleek contact te hebben gehad met een buurtkater en verwachtte een nestje. Iedereen vroeg zich af hoe het zou gaan. Trees was haar moeizame start nooit helemaal te boven gekomen. Zou dat bij Gijsberta ook zo zijn? Gelukkig bleek dat de zorgen voor niets waren geweest. Gijsberta was de rust zelve, had eindeloos geduld met haar jongen, hield ze keurig schoon en leerde ze alles wat kittens nu eenmaal van hun moeder moeten leren.